

Historien om Sumitra

- Din slemme unge! Sumitra skvatt til, men visste godt hva som skulle skje og at hun ikke slapp unna. Fru Deshmukh ga Sumitra en smekk over fingrene, og det gjorde like vondt som alltid.
- Gulvene er ikke rene nok, plantene mine får ikke nok vann og gårdsplassen er ikke kostet, hveste den gamle damen mens sjuåringen Sumitra bøyde hodet og så bort.

Sumitra hadde vasket fire store bøtter med tøy og vasket rundt i hele kjøkkenet, og nå var hun veldig sliten. Det var blitt kveld og hun ville sove, men fru Deshmukh hadde andre planer.

- Du skal vaske alle gulvene i kveld, og du får ikke spise mat før du er ferdig, ropte hun før hun snudde og gikk. Sumitra ville helst gråte, men tok kosten og bøtta i stedet.
- Vasker jeg ikke gulvene nå, så blir det bare enda verre, tenkte hun mens vannet rant ned i bøtta og dekket den gamle vaskefilla. Så tenkte hun på hva tante Shivanamma hadde fortalt henne for ett år siden, da de måtte levere henne fra seg på barnehjemmet.

- Ikke vær redd, barnet mitt, det er best for deg på barnehjemmet. Der er det snille mennesker og der får du mat. - Vi er bare en fattig familie uten nok penger, og mammaen og pappaen din vet vi ikke hvor er. - Ikke gråt, Sumitra, du får det bra.

Men det var ikke sant. Barnehjemmet lånte bort Sumitra til fru Deshmukh, og siden den dagen hadde ikke Sumitra hatt en eneste fin dag. Hun gråt hver kveld, og til slutt hadde den gamle damen fått nok. - Jeg sender deg tilbake til barnehjemmet, din udugelige unge! På barnehjemmet ble Sumitra hentet av noen som ville hjelpe henne. Hun skulle få bo på hjemmet ved den nye Drømmeskolen som snart var ferdig bygget.

Sumitra var åtte år da hun kom til Drømmeskolen og møtte over 100 andre barn som heller ikke kunne bo hjemme. Der var det trygt å være. Hun fikk mat, skolegang og god madrass i sovesalen. I mange dager var Sumitra redd og usikker. Ville fru Deshmukh komme og hente henne? Ville alt bli som før med lite mat og altfor mye arbeid?

Men fru Deshmukh kom aldri, og Drømmeskolen var virkelig. Det var mat nok og ingen maste og slo. Det var fine skoledager og ettermiddager med lek og dans.

- Et liv som alle jenter og gutter burde ha, bortsett fra at mamma og pappa mangler, tenkte Sumitra og var litt glad og litt trist på en gang.

Nå er Sumitra 20 år, ferdig på Drømmeskolen og jobber i en barnehage ikke langt unna. I dag danser hun ute på lekeklassen med sommerfugler i magen og stråler som en sol til Indrani og de andre barna. Ingen har visst det hittil, men nå har Sumitra fortalt at hun er forelsket og skal gifte seg snart! - Fru Deshmukh var slem, tenkte Sumitra, - men jeg vant. Nå er det jeg som bestemmer i livet mitt!

(Basert på Sumitras erfaringer)

Historien om SUMITRA

Her skal
jeg bo!

